

Ilija – broj jedanaest

Prva pogreška

Jeff Pippenger

2023-10-15

Pobuna Aronova zlatnoga teleta na početku drevnoga Izraela proročki se podudara s pobunom Jeroboamovom na početku deset plemena sjevernoga kraljevstva Efrajimova. Ove svete povijesti predodnačuju pobunu adventizma 1863. godine.

Naravno, postoje i drugi svjedoci za 1863., no Aron i kralj Jeroboam pružaju svjedoke koji se nadvijaju nad poviješću 1863., a sve te povijesti prikazuju pokret sto četrdeset i četiri tisuće, koji je protestantski rog, ne samo tijekom završnih dana šestoga kraljevstva biblijskog proroštva, nego sve do zaključenja vremena milosti. Te povijesti također obrađuju usporednu povijest republikanskoga roga u šestome kraljevstvu.

Općenito je vrlo teška istina za one koji vjeruju da je Crkva adventista sedmoga dana Božji ostatak na svršetku svijeta. To je vjerovanje naša prva pogreška. Nema nikakva biblijskog dokaza da laodicejska crkva predstavlja narod koji je podignut kao stijeg tijekom krize nedjeljnog zakona. Naša je prva pogreška prihvaćanje lažne pretpostavke da je to tako. Stijeg na svršetku svijeta sačinjavaju oni koje su izbacili članovi sinagoge Sotonine.

I podignut će stijeg narodima, i sabrat će prognanike Izraelove, i skupit će raspršene Judine s četiri kraja zemlje. Izaija 11:12.

Laodicejski adventisti izbacuju one koji trebaju biti stijeg.

Čujte riječ Gospodnju, vi koji dršćete pred njegovom riječju: Vaša braća koja su vas mrzila, koja su vas izbacivala poradi imena mojega, govorila su: Neka se proslavi Gospodin! Ali on će se pojaviti na vašu radost, a oni će se postidjeti. Izaija 66,5.

One koji su stijeg bivaju izbačeni zbog „imena“ Kristova. Ime koje izaziva mržnju jest Alfa i Omega, jer načelo Alfe i Omge jasno prepoznatljivo pokazuje koga Crkva adventista sedmoga dana predstavlja u biblijskom proroštvu. Prispodoba o deset djevica predstavlja adventizam.

„Prispodoba o deset djevica u Mateju 25 također prikazuje iskustvo adventnog naroda.“ Velika borba, 393.

Prispodoba se ispunila na početku adventizma i ponovno se ispunjava doslovce na samome kraju.

„Često me upućuju na prispodobu o deset djevica, od kojih je pet bilo mudrih, a pet ludih. Ova prispodoba ispunila se i ispunit će se do najsitnijeg slova, jer ima posebnu primjenu za ovo vrijeme i, kao i poruka trećega anđela, ispunila se i nastaviti će biti sadašnja istina do svršetka vremena.“ Review and Herald, 19. kolovoza 1890.

Lude djevice koje se bude i uviđaju da nemaju ulja jesu Laodikejci.

„Stanje Crkve koje predstavljaju lude djevice također se opisuje kao laodicejsko stanje.”
Review and Herald, 19. kolovoza 1890.

Borba mudrih djevice, također prikazanih kao filadelfijska crkva, vodi se s crkvom koja tvrdi da su Židovi, ali to nisu.

Evo, učinit ću da oni iz sinagoge Sotonine, koji govore da su Židovi, a nisu, nego lažu; evo, učinit ću da dođu i poklone se pred tvojim nogama te spoznaju da sam te ljubio. Otkrivenje 3,9.

Sestra White osvrće se na ovaj redak u samoj prvoj publikaciji nakon velikog razočaranja.

„Misliš da će oni koji se klanjaju pred nogama svetih (Otkrivenje 3,9) naposljetku biti spašeni. Ovdje se moram ne složiti s tobom; jer mi je Bog pokazao da su ta skupina bili adventisti po ispovijesti, koji su otpali i ‘ponovno sami sebi razapeli Sina Božjega i izvrgnuli ga javnoj sramoti’. A u ‘času kušnje’, koji tek ima doći, da očituje pravi karakter svakoga, spoznat će da su zauvijek izgubljeni; i svladani tjeskobom duha, poklonit će se pred nogama svetih.” Word to the Little Flock, 12.

U petom poglavlju Izaije prvi se put spominje pjesma o vinogradu, kojom se Krist poslije poslužio.

Sada ću zapjevati svojem preljubljenome pjesmu svojega ljubljenoga o njegovu vinogradu. Moj preljubljeni ima vinograd na vrlo rodnome brežuljku: i ogradio ga je, i iz njega uklonio kamenje, i zasadio ga najizabranijom lozom, i sagradio kulu usred njega, i također u njemu načinio tjesak za vino; i očekivao je da će roditi groždem, a on rodi divljim groždem. A sada, o stanovnici Jeruzalema i ljudi Judini, prosudite, molim vas, između mene i mojega vinograda. Što se još moglo učiniti mojem vinogradu, a da mu nisam učinio? Zašto je, kad sam očekivao da će roditi groždem, rodio divljim groždem? Izaija 5:1–4.

Prispodoba, bilo u Starome ili u Novome zavjetu, označava Božju crkvu kao od Boga odbačenu zato što je odbila donijeti plodove koje je bila podignuta dati. U Izaiji pet, na završetku prispodobе, označena je kazna vinograda, dok se istodobno obećava podignuti stijeg narodima. Jasno je da vinograd nije stijeg.

Zato se raspalio gnjev Gospodnji na njegov narod, i on je ispružio svoju ruku na njih te ih udario; i gore su zadrhtale, a njihova su trupla bila razderana nasred ulica. Unatoč svemu tomu njegov se gnjev nije odvratilo, nego je njegova ruka još ispružena. I podignut će stijeg narodima izdaleka i zviždnuti im s kraja zemlje; i evo, doći će brzo i žurno. Izaija 5,25. 26.

Kad je Isus poslije otpjevao pjesmu kao prispodobu, njegov je zaključak bio jednako odlučan.

Poslušajte drugu prispodobu: Bijaše neki domaćin koji zasadi vinograd, ogradi ga unaokolo, iskopa u njemu tjesak i sagradi kulu, pa ga dade u zakup vinogradarima i otputova u daleku zemlju. A kad se približi vrijeme plodova, posla svoje slugе vinogradarima da prime njegove plodove. I vinogradari uhvatiše njegove slugе, jednoga izbiše, drugoga ubiše, a trećega kamenovaše. Opet posla druge slugе, više nego prvih; i postupiše s njima jednako. Naposljetku posla k njima svoga sina govoreći: Poštovat će moga sina. Ali kad vinogradari ugledaše sina, rekoše među sobom: Ovo je baštinik; hajde da ga ubijemo i domognemo se njegove baštine. I uhvatiše ga, izbaciliše iz vinograda i ubiše. Kada dakle dođe gospodar vinograda, što će učiniti

tim vinogradarima? Kažu mu: Te će zlikovce nemilosrdno pogubiti, a vinograd će dati u zakup drugim vinogradarima, koji će mu davati plodove u njihovo vrijeme. Isus im reče: Zar nikada niste čitali u Pismima: Kamen koji odbaciše graditelji, taj postade ugaoni kamen; od Gospodina to bi i čudesno je u našim očima? Zato vam kažem: oduzet će se od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji donosi njegove plodove. I tko god padne na taj kamen, razbit će se; a na koga on padne, satrt će ga u prah. A kad su glavari svećenički i farizeji čuli njegove prispodobе, razabraše da govori o njima. Matej 21:33–45.

Laodicejska crkva adventista sedmoga dana nije stijeg koji je podignut. Vinograd u posljednjim danima, koji je bio predložen drevnim Izraelom, jest laodicejska crkva adventista sedmoga dana, ali bit će narod koji će donositi rod koji se kvalificira kao prvine, a to je ono što predstavlja sto četrdeset i četiri tisuće.

To su oni koji se ne okaljaše sa ženama, jer su djevice. To su oni koji slijede Jaganjca kamo god on ide. Oni su otkupljeni između ljudi kao prvine Boga i Jaganjcu. Otkrivenje 14,4.

Kao stijeg, domaćin će ih upotrijebiti da sabere posljednju žetvu. Laodicejska adventistička crkva sedmoga dana jest vinograd koji je odbacio kamen temeljac Mojsijevih sedam vremena. Od te točke nadalje uslijedio je postupan pad u sve veću i veću tamu. Stijeg će biti „korijen Jišajev“. Korijen Jišajev, ili David, predstavlja posve posljednju istinu koju je Isus iznio prepirljivim Židovima svojega vremena. To je simbol načela Alfe i Omega, koje nevjerni vinogradari i staroga i suvremenoga Izraela odbijaju razumjeti.

I u onaj dan bit će korijen Jišajev, koji će stajati kao stijeg narodima; njemu će pogani hrliti, i počivalište njegovo bit će slavno. Izaija 11,10.

Sestra White i James White jasno utvrđuju da je pokret do 1856. postao Laodiceja, pa kada ona utvrđuje da je on ikada prihvatio poruku Laodicejcima? Nikada. Naša prva pogreška jest prihvatiti tvrdnju da je Crkva adventista sedmoga dana bila pobjedonosna crkva dok je prolazila kroz povijest. Upravo je suprotno. Ako prihvatimo tu prvu pogrešnu premisu, naše su oči zatvorene za proročke činjenice koje uče drukčije. Na primjer, sestra White opetovano utvrđuje da povijest drevnoga doslovnog Izraela oslikava iskustvo i povijest suvremenoga duhovnog Izraela. Često, kada navodi drevni Izrael kao primjer za suvremeni Izrael, istodobno citira klasičnu izjavu apostola Pavla o istoj činjenici.

A sve im se to događalo za primjer, a zapisano je za opomenu nama, na koje su došli svršeci vjekova. 1. Korinćanima 10,11.

Apostol Pavao u jedanaestom retku sažima prethodnih deset redaka.

Štoviše, braćo, ne bih htio da budete u neznanju kako su svi naši oci bili pod oblakom i svi prošli kroz more; i svi se krstili u Mojsija u oblaku i u moru; i svi jeli istu duhovnu hranu; i svi pili isto duhovno piće, jer su pili iz duhovne Stijene koja ih je pratila; a ta Stijena bijaše Krist. Ali Bog s mnogima od njih nije bio zadovoljan, jer su bili oboreni u pustinji. A ovo su bili primjeri za nas, da ne žudimo za zlim stvarima, kao što su i oni žudjeli. Niti budite idolopoklonici, kao što bijahu neki od njih; kao što je pisano: Narod sjede jesti i piti, pa ustade

da se igra. Niti počinimo blud, kao što su neki od njih počinili, i u jedan dan pade ih dvadeset i tri tisuće. Niti iskušavamo Krista, kao što su ga i neki od njih iskušavali, pa su bili uništeni od zmija. Niti mrmljajte, kao što su i neki od njih mrmljali, pa su bili uništeni od Zatornika. 1 Korinćanima 10:1–10.

Pavao i sestra White ne rabe drevni Izrael kao primjer pobjedonosnog i pravednog naroda. Upravo suprotno. Pavao sažima tih prvih deset redaka u jedanaestom retku, a zatim u sljedećem retku iznosi pouku koju povijest drevnoga Izraela treba prenijeti onima koji će vidjeti.

Stoga neka onaj koji misli da stoji pazi da ne padne. 1 Korinćanima 10,12.

Stari Izrael pruža primjer naroda koji je bio pozvan od Boga, vođen od Boga, ispunio Božja proročanstva i bunio se protiv Boga na svakome koraku, te na koncu razapeo Stvoritelja neba i zemlje! Adventisti nemaju poteškoća priznati te činjenice o starome Izraelu, ali rijetko dopuštaju da namijenjeno upozorenje prodre kroz njihovu laodicejsku sljepoću. Mogu navoditi odlomke u kojima sestra White poistovjećuje crkvu sa zjenicom Božjega oka, i ona to jest, ali Božja ljubav prema Njegovu narodu ne prekriva njihovo stvarno stanje. One koje ljubi, kori i odgaja. Koliko god Božja crkva bila zjenica Božjega oka, Isus je vrlo jasno sažeo svoj odnos prema toj zjenici, svojoj zjenici.

Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su k tebi poslani; koliko sam puta htio sabrati tvoju djecu, kao što kvočka sabire svoje piliće pod svoja krila, a vi ne htjedoste! Evo, vaša vam se kuća ostavlja pusta; i zaista vam kažem: nećete me vidjeti dok ne dođe vrijeme kad ćete reći: Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje. Luka 13,34.35.

Treba postaviti sljedeća pitanja: „Prikazuje li Isus doista svršetak početkom? Prikazuje li drevni Izrael doista suvremeni Izrael?” Problem s drevnim Izraelom tijekom cijele njegove povijesti bio je u tome što su vjerovali da njihovo naslijeđe dokazuje da su oni Božji narod te, stoga, da ne mogu biti ništa drugo doli Božji narod. Zato su se u Jeremijino doba izjašnjavali da su hram Gospodnji.

Riječ koja dođe Jeremiji od Gospodina govoreći: Stani na vratima doma Gospodnjega i ondje objavi ovu riječ te reci: Čujte riječ Gospodnju, svi vi iz Jude koji ulazite na ova vrata da se poklonite Gospodinu. Ovako govori Gospod nad vojskama, Bog Izraelov: Popravite svoje putove i svoja djela, i dat ću vam da prebivate na ovome mjestu. Ne uzdajte se u lažljive riječi govoreći: Hram Gospodnji, Hram Gospodnji, Hram Gospodnji, ovo je. Jeremija 7:1–4.

Tu je istu zabludu naglasio i Ivan Krstitelj.

I krštavahu se od njega u Jordanu, ispovijedajući svoje grijeh. A kad je vidio gdje mnogi farizeji i saduceji dolaze na njegovo krštenje, reče im: Leglo gujinje, tko vas je upozorio da bježite od gnjeva koji dolazi? Donosite dakle plodove dostojne pokajanja. I ne pomišljajte govoriti u sebi: Imamo Abrahama za oca; jer kažem vam da Bog može od ovoga kamenja podići djecu Abrahamu. A već je i sjekira položena na korijen stablima; zato se svako stablo koje ne donosi dobar plod siječe i baca u oganj. Matej 3:6–10.

To isto pogrešno shvaćanje unutar adventizma, koje je simbolizirano izrazom: „Hram Gospodnji, to smo mi“, i da smo Abrahamovo duhovno „sjeme“, primarna je manifestacija sljepoće Laodiceje.

„Bog šalje glasnike da svojem narodu kažu što mora biti i činiti kako bi se pokoravao Njegovim zakonima pravednosti, koje ako čovjek vrši, u njima će i živjeti. Oni trebaju ljubiti Boga iznad svega, ne imajući drugih bogova osim Njega; i trebaju ljubiti svoga bližnjega kao same sebe, čineći mu ono što bi željeli da on čini njima.

„Ni jedna jota Božjega svetoga zakona ne smije se uzimati olako niti se prema njoj smije odnositi bez poštovanja. Oni koji prijestupaju ‘Ovako govori Gospodin’ stoje pod stijegom kneza tame, u pobuni protiv svojega Stvoritelja i svojega Otkupitelja. Oni prisvajaju obećanja dana poslušnima, govoreći: Hram Gospodnji, hram Gospodnji mi smo, dok obeščašćuju Boga pogrešno prikazujući Njegov karakter, čineći upravo ono što im je rekao da ne čine. Oni podižu mjerilo koje Bog nije dao. Njihov je primjer zavodljiv, njihov utjecaj kvaran. Oni nisu svjetla u svijetu, jer ne slijede načela pravednosti.“

„Ljudi ne mogu pokazati veću nevjeru prema Bogu nego zanemarivanjem svjetla koje im On šalje. Oni koji to čine dovode neuke u zabludu, jer postavljaju lažne putokaze. Oni neprestano izopačuju čista načela....“

„Riječima Svetoga pisma jasno nam se kaže zašto je pustoš došla na židovski narod. Imali su veliku svjetlost, bogate blagoslove i čudesan napredak. No pokazali su se nevjernima svojem povjerenju. Nisu vjerno skrbili za Gospodnji vinograd niti mu donosili njegove plodove. Postupali su kao da nema Boga, i stoga ih je zadesila nesreća.” Manuscript Releases, volume 14, 343–345.

Izrael je vjerovao da će, budući da je bio izabran od Boga na početku svoje povijesti, uvijek biti Njegov izabrani narod. Još gore, također su vjerovali da će ih, budući da su Njegov izabrani narod, On častiti, unatoč činjenici da su odbijali častiti Njega. U proročkom smislu, bili su Njegov izabrani narod sve dok nisu bili otpušteni, ali nikada nisu bili narod kakav je Bog želio da budu. Pravednost izabranog naroda ne određuje se time tko oni misle da jesu. Drevni Izrael jest prvenstveni primjer Crkve adventista sedmoga dana, ali kada se prihvati pogrešna pretpostavka da oni predstavljaju sto četrdeset i četiri tisuće na svršetku svijeta, očituje se sljepoća Laodiceje, kao što se očitovala i kod drevnog Izraela. Adventizam vjeruje i naučava da su oni Božji narod ostatka na svršetku svijeta, unatoč jasnim dokazima koji govore suprotno.

Što se više približavamo završetku vremena milosti, to poruka laodicejskom narodu mora postajati ozbiljnija i izravnija. Ako se ta lažna pretpostavka ne odbaci radi istine, tada se primjeri Arona, Jeroboama i 1863. skrivaju pod plaštom predaje i običaja. Preblizu je završetku vremena milosti da bismo se više skrivali pod tim plaštom.

A ovo je osuda: svjetlo je došlo na svijet, a ljudi su više ljubili tamu nego svjetlo, jer su njihova djela bila zla. Jer svaki koji čini zlo mrzi svjetlo i ne dolazi k svjetlu, da se njegova djela ne razotkriju. Ivan 3,19.20.

Povijest otpada adventizma praćena je u Božjoj proročkoj Riječi. To je proročka stvarnost. Prvi dokaz za to jest drevni Izrael. Drevni Izrael povijest je neprestanoga i sve dubljega otpada, a ipak Biblija i Duh proroštva uče da drevni Izrael predstavlja predsluku suvremenoga Izraela. Koliko god to bilo žalosno, nikada nije bilo važnije razumjeti ovu istinu nego u sadašnjem vremenu. Ono što se

otpećauje s Otkrivenjem Isusa Krista jest činjenica da povijest adventizma kao protestantskoga roga teče usporedno s poviješću republikanskoga roga. Oba roga jedan drugomu pružaju drugo svjedočanstvo, a odbiti ispravno vidjeti jednoga od svjedoka istodobno onemogućuje da drugi svjedok bude prepoznat.

Linije Arona, Jeroboama i 1863. godine označuju početak suvremenog duhovnog Izraela, a time također označuju i početak republikanskog roga. Poruka trećega anđela upozorenje je protiv primanja žiga zvijeri. Sjedinjene Američke Države prve donose nedjeljni zakon, a zatim prisiljavaju čitav svijet da učini isto.

„Strani će narodi slijediti primjer Sjedinjenih Država. Premda ona predvodi, ipak će ista kriza doći na naš narod u svim dijelovima svijeta.“ Testimonies, svezak 6, 395.

Proročke istine povezane s krizom nedjeljnog zakona ne mogu se odvojiti od djelovanja Sjedinjenih Država. Zvijer iz zemlje iz trinaestog poglavlja Otkrivenja šesto je kraljevstvo biblijskog proroštva, koje vlada sedamdeset proročkih godina prema Izaiji dvadeset i tri. To je zvijer iz zemlje koja ima dva roga. Istine povezane s odnosom ta dva roga sada se razotkrivaju, ali samo onima koji odluče razumjeti da Isus ostvaruje razotkrivanje Otkrivenja Isusa Krista služeći se početkom neke stvari kako bi predočio svršetak neke stvari.

Sjedinjene Države započele su kao šesto kraljevstvo biblijskog proročanstva 1798. godine, a tijekom sljedećih šezdeset i pet godina dva roga koja će zajedno prolaziti kroz povijest bila su postavljena u okvir koji se mogao prepoznati, ali samo onima koji su voljni vidjeti. Šezdeset i pet godina koje su iznesene u sedmom poglavlju Izaije započele su 742. pr. Kr. i završile 677. pr. Kr. Od 1798. do 1863. te su se godine ponovile. Tih šezdeset i pet godina označava proces krize u oba roga.

Do 1863. godine završilo je početno razdoblje proročkih „dana jednoga kralja” iz Izaije dvadeset i tri, te je time uspostavilo proročke orijentire završnoga razdoblja „dana jednoga kralja”. Završetak simboličnih sedamdeset godina iz Izaije dvadeset i tri prikazan je prvih šezdeset i pet godina. Razdoblje od 1863. do vremena svršetka 1989. jest razdoblje laodicejske adventističke crkve, koje je započelo milleritskim pokretom, a završava pokretom sto četrdeset i četiri tisuće. Da bismo razumjeli razdoblje na svršetku, moramo razumjeti razdoblje na početku. Adventizam to ne može učiniti, jer je njegov početak obilježen njegovim odbacivanjem Mojsijeve zakletve, koja prepoznaje upravo onih šezdeset i pet godina što predstavljaju početak i svršetak adventizma i Sjedinjenih Država.

Zbog toga razloga, a to je razlog od velike važnosti, ovaj je članak nastojao utvrditi jednu proročku činjenicu koju sada razotkriva Lav iz plemena Judina. Ta je činjenica da, ako niste voljni priznati da je Crkva adventista sedmoga dana oduvijek bila u laodicejskom stanju, tada logično niste u stanju ispravno razlučiti povijest adventizma, a bez ispravnog razlučivanja povijesti adventizma niste sposobni ispravno prepoznati rog republikanizma.

Jer ako su, pošto su pobjegli od nečistoća svijeta po spoznaji Gospodina i Spasitelja Isusa Krista, opet u njih zapleteni i nadvladani, posljednje im je stanje gore od prvoga. Jer bilo bi im

bolje da nisu upoznali put pravednosti, nego da se, pošto su ga upoznali, odvrte od svete zapovijedi koja im je predana. Ali im se dogodilo ono po istinitoj poslovi: Pas se vraća na svoju bljuvotinu; i oprana se krmača vraća valjanju u blatu. 2 Petrova 2:20–22.